

ΛΑΤΙΝΙΚΑ

ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ 2020 (ΠΑΛΑΙΟ ΣΥΣΤΗΜΑ)

A1.

Νόμισε ότι ερχόταν προς αυτόν (προς το μέρος του) ένας άνθρωπος με πελώριο μέγεθος και βρώμικο πρόσωπο, όμοιος με είδωλο νεκρού. Μόλις τον κοίταξε ο Κάσσιος, τον έπιασε φόβος και επιθύμησε να πληροφορηθεί το όνομά του.

Όταν ο Οκταβιανός μετά τη νίκη στο Άκτιο επέστρεψε στη Ρώμη, πήγε να τον συναντήσει κάποιος άνθρωπος κρατώντας ένα κοράκι. Το είχε διδάξει να λέει τα εξής: «Χαίρε Καίσαρα, νικητή στρατηγέ». Ο Καίσαρας ενδιαφέρθηκε πολύ ν' αγοράσει το κοράκι· το αγόρασε λοιπόν για είκοσι χιλιάδες σηστερτίους. Αυτό το παράδειγμα παρακίνησε κάποιον παπουτσή να μάθει σε ένα κοράκι τον ίδιο χαιρετισμό. Για πολύ καιρό μάταια κόπιαζε. Κάθε φορά που το πουλί δεν απαντούσε, ο παπουτσής συνήθιζε να λέει: «Κρίμα στον κόπο μου».

Η Καικιλία, η σύζυγος του Μετέλλου, ενώ επιδίωκε την εμφάνιση γαμήλιου οιωνού για την κόρη της αδελφής της σύμφωνα με τις πατροπαράδοτες συνήθειες, δημιούργησε η ίδια τον οιωνό. Μια νύχτα δηλαδή καθόταν για πολλή ώρα σε κάποιο μικρό ιερό με την κόρη της αδελφής της και περίμενε μέχρι να ακουστεί κάποια φωνή που να ανταποκρινόταν στο σκοπό τους

B1.

squalidā: squalidiores

similem: simillimum

effigiēi: effigies

quidam: cuiusdam

parem salutatiōnem: parium salutationum

Diu: diutius

more prisco: mos priscus

omen nuptiāle: omina nuptialia

sacello quodam: sacellum quoddam

nocte: noctium

aliqua: aliqui

B2α.

existimāvit: existimavissemus

venire: veniendo

aspexit: aspicereris/-re

concēpit: concipere

cupīvit: cupient

rediret: redeuntis

instituerat: institutu

dicere (το πρώτο του κειμένου): dic

ave: avete

interfuit: interesse

emere: emisse

docēret: docuissetis

petit: petendo

fēcit: fieret

persedēbat: persederint

Γ1α.

magnitudinis: γενική της ιδιότητας στη λέξη *hominem*

effigiēi: δοτική αντικειμενική στη λέξη *similem*

Caesaris: γενική του ενδιαφερομένου προσώπου στο ρήμα *interfuit*

milibus: αφαιρετική της (συγκεκριμένης) αξίας στο ρήμα *emit*

filiae: δοτική προσωπική χαρακτηριστική στο ρήμα *petit*

Γ1β.

Sutor quidam eo exemplo (αφαιρετική του ποιητικού αιτίου γιατί είναι άψυχο)
incitatus est.

Γ2α.

→ **ut corvum doceret parem salutatiōnem:** δευτερεύουσα ουσιαστική βουλευτική πρόταση. Εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το περιεχόμενό της είναι απλώς επιθυμητό. Συγκεκριμένα με υποτακτική παρατατικού «*doceret*», γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου *incivitavit*, δηλώνει το σύγχρονο στο παρελθόν. Ισχύει ιδιόμορφη ακολουθία των χρόνων, διότι η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησης της. Υπάρχει δηλαδή συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα που αναφέρεται στο παρελθόν. Συντακτικά λειτουργεί ως έμμεσο αντικείμενο στο ρήμα *incivitavit*.

➔ **dum aliqua vox congruens proposito audirētur:** Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση. Εισάγεται με το χρονικό σύνδεσμο *dum* . Εκφέρεται με υποτακτική, γιατί η πράξη περιγράφεται ως προσδοκία / επιδίωξη. Συγκεκριμένα, εκφέρεται με υποτακτική παρατατικού (*audiretur*) και εξαρτάται από ιστορικό χρόνο (*expectabat*) . Ισχύει η ακολουθία των χρόνων και δηλώνει το υστερόχρονο στο παρελθόν. Συντακτικά, λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρήμα *expectabat* της κύριας πρότασης.

Γ2β.

Eo (Quo) **aspecto**, Cassius timorem concepit (χρονική μετοχή - αφαιρετική απόλυτη νόθη).

Caecilia, uxor Metelli, more prisco omen nuptiale **petens** filiae sororis, ipsa fecit omen (χρονική μετοχή , συνημμένη στο εννοούμενο υποκείμενο του ρήματος *Caecilia*).

Γ2γ.

Caecilia, **quae** uxor Metelli **est / erat**.